

MARKO MARULIĆ U KANADI

Vinko Grubišić

Jednodnevni simpozij pod naslovom “Hrvatski renesansni pisac Marko Marulić” održan je u Sveučilišnoj knjižnici u Torontu, u organizaciji “Hrvatske akademije Amerike”, ogranak Toronto, 28. listopada 2000. U okviru te iste organizacije u Torontu se svake godine održava simpozij, a sasvim je naravno da je ovogodišnji posvećen ocu hrvatske književnosti, glasovitom Europljaninu, Hrvat, Splitsaninu.

Simpozij je najavio uvodnim napomenama ing. Vlado Petranović, koji se već godinama kao predsjednik Torontskog ogranka Hrvatske akademije Amerike zdušno brine za razne Akademijine djelatnosti, a posebno za godišnji simpozij.

Program je vodila Biserka Butković, koja radi kao knjižničarka na Torontskom sveučilištu.

Barbara Šešelj, koja je godinama bila zaposlena u jednoj knjižnici u Windsoru, u uvodnom predavanju je prikazala Marulićev život i djelo, a Anita Mikulić Kovačević, koja priprema doktorat iz hrvatske renesanse na Torontskom sveučilištu, govorila je o biblijskim ženama u Marulićevim djelima, posebno o Juditi i Suzani, njihovim sličnostima i različnostima.

Dr. Vlado Bubrin, koji podjednako vrsno vlada engleskim, hrvatskim i slovačkim osvrnuo se na Marulićeve prijevode na engleski, pročitavši i nekoliko vlastitih prijevoda, a posebno je privukao pažnju njegov prijevod većeg dijela Suzane u kojoj se opisuje njen vrt. Za svaki hrvatski izraz Bubrin je uspio pronaći i englesku riječ.

U osvrtu na Marulićeve dijaloške pjesme i drame dr. Vinko Grubišić se držao tekstova objavljenih u 10. knjizi Marulićevih Sabranih djela (*Dijaloški i dramski tekstovi*, priredio Nikica Kolumbić) te knjige Marulić, *Drame* (priredila Marija Klenovar).

Anglist i poznati šekspirolog, koji već niz godina predaje na jednom američkom sveučilištu, dr. Ivo Šoljan naslovio je svoje predavanje “Marulić – naš suvremenik: modernost Marka Marulića” i u njemu naglasio kako Marulićeva djela od svojih ljudskih i kršćanskih poruka ni danas nisu ništa izgubila na

vrijednosti, a onda je akademik Mirko Tomasović govorio o “Ocu hrvatske književnosti u europskom kontekstu”. Tomasović je naglasio i zorno pokazao kako je i u 16. stoljeću bilo moguće biti istovremeno i značajan hrvatski pisac, zabrinut za svoju domaju, i jedan od najuglednijih Europljana svojeg vremena.

Mlada germanistica Gabrijela Mecky, koja priprema doktorat na temu o *Juditama* u njemačkoj književnosti, usporedila je poimanje Boga u Marulićevoj *Juditi* i u njemačkog protestantskog dramaturga Joachima Greffa, čija je *Judita* tiskana 1536.

Završno je predavanje pod naslovom “Arhitektura u Splitu iz Marulićeva vremena” održala Milka Zlomislić, koja je završila arhitekturu na Sveučilištu u Waterloo, a zatim provela neko vrijeme u Italiji i u Hrvatskoj obogaćujući svoje znanje proučavanjem arhitekture u tim dvjema zemljama.

Sva su predavanja na engleskomu i valja se nadati da će biti uskoro objavljena.

Odmah sutradan je akademik Tomasović, sigurno danas najbolji znalac Marulićeva života i djela, u Hrvatskomu društveno-kulturnom centru u Norvalu, koji vode franjevci, održao predavanje za Hrvate Toronta i okolice. Prof. Tomasović je svoj kratki boravak u Kanadi iskoristio do maksimuma pa je u samo jednom tjednu održao još tri predavanja: jedno za bivše studente Zagrebačkog sveučilišta, zatim u okvirima hrvatskih katoličkih misija u glavnom kanadskom gradu Ottawi i u Montrealu. Za organiziranje predavanja u okvirima AMCA (Udruženje bivših studenata hrvatskih sveučilišta) posebno je zaslužan Nikola Demarin, za predavanje u Ottawi Andre i Cvitka Fističić te novi župnik vlč. Adam, a za predavanje u Montrealu fra Ljubo Lebo.

Svima koji su iz školskih klupa ponijeli znanje kako je Marulić pisac *Judite* “i još nekih nabožnih djela” torontski simpozij i predavanja akademika Tomasovića te najava Marulićeva opusa u dvadesetak svezaka (koliko će njegova sabrana djela obuhvaćati) bili su pravo otkriće.

Ovaj je (nazovimo ga tako) Torontski simpozij o Maruliću nekako logičan nastavak travanjškoga splitskog simpozija, a organizatori u Torontu su posebno zahvalni prof. Bratislavu Lučinu i tajnici *Marulianuma* u Splitu Ankici Plazibat za pomoć u predstavljanju Marulića na zaista lijep način. Naime, na ulazu u najveću kanadsku knjižnicu (po broju knjiga) bio je onaj isti lijepi plakat koji je bio i u Splitu, a prigodna izložba Marulićevih djela (s mnogo ukusa, kao i oglas o Maruliću, priredila je Dunja Lacković). Bez pomoći naših prijatelja iz Splita simpozij u Torontu ne bi mogao biti tako uspješan.

Ono što je možda najvrjednije, i na ovom se simpoziju pokazalo da ima nekoliko mladih marulologa koji će i s ove strane oceana nastaviti proučavati Marulićev bogat, zanimljiv i uvijek izazovan opus.